

La volta al món en una vida

Àngel Miquel Aymar va néixer a Mèxic, va viure a Barcelona i des de fa quatre anys resideix a Bratislava, on estudia Comunicació del Màrqueting.

23/10/2008

“A la família això de viatjar a la recerca d'aventura ho portem a la sang. El pare se'n va anar amb la mare a viure a Mèxic quan tenien 25 anys d'edat. Allí vam néixer els meus germans i jo. Tinc un oncle indi de qui sempre presumeixo. Una de les

meves tietes viu a Roma encara que es passa el dia anant ençà i enllà. I finalment Menchú, la meva tia àvia, viu a Bolívia des de fa no sé quants anys. Així que la genètica ens ve de llarg. I com és lògic finalment em va arribar el torn a mi”.

“Quan el director de Foiró, el centre de l'Opus Dei on anava a Sant Cugat, em va preguntar si volia anar-me'n a viure a Eslovàquia li vaig contestar: Au, va!, què dius?. Però com em va dir que no era broma em vaig quedar de pedra. Sempre havia volgut anar a començar la labor de l'Opus Dei a Cuba, el país del Carib i els cigars, però quan em va dir que on necessitaven numeraris era a Eslovàquia em vaig quedar de pedra.”

“Encara que, ben mirat, per donar la volta al món també cal passar per Europa central, així que després de consultar en el mapa on queda

Eslovàquia, li vaig dir al director que m'agradaria molt anar-me'n cap enllà. *La seva resposta: No, no. Així ni de broma. Primer ves a l'oratori a resar-ho i ja em diràs a veure què.* I el què, finalment va ser un sí.

“Després d'aquesta escena us podeu imaginar els dies següents. Explicar-ho als meus pares, als meus germans, als amics, arreglar papers, preparar el viatge, equipar-me per a l'hivern eslau... Una aventura”.

“Des que estic aquí cada any la família ha vingut a visitar-me a mi i als meus amics de Bratislava. L'estiu passat els vam tornar la visita. Uns deu eslovacs i jo vam venir a conèixer Barcelona i Torreciutat a finals d'estiu. Per descomptat que a Sant Cugat ens van rebre amb els braços oberts i no sols els pares i germans sinó també els meus avis, oncles i antics amics. A un dels meus amics eslovacs, Vajanko, li van

perdre la maleta a l'avió. I com que el meu germà Ferran és més o menys de la seva talla li va deixar roba per a aquests dies. La mare, per treure-li una mica el trauma d'haver-se quedat sense maleta, va aprofitar l'ocasió per estar molt atenta amb ell. Tant és així, que al segon dia ja sabia quin era el gelat que més agrada a Vajanko i no va deixar de servir-l'hi.”

“Vajanko, però, no va voler quedar-se de braços creuats i va aprofitar aquest mateix desembre per tenir un detall amb la meva família convidant-nos a casa seva. Com ja era hivern (i aquí fa un fred que pela), és bastant comú que nevi. Per això a les cases la gent es treu les sabates en entrar per evitar tacar o mullar les catifes. En anar de visita a casa de Vajanko els vaig dir que havien de treure's les sabates i un dels meus germans va dir: “Au, va!, com els japonesos”. El millor d'aquesta visita va ser el clàssic

brindis d'aiguardent a Eslovàquia. Segons el meu germà Ferran, té gust a Listerine. Coses de la cultura, perquè quan oferíem als eslovacs pernil salat a ells els va saber a carn crua. I els dolços coents mexicans que em va portar la meva germana als eslovacs els saben a dimonis.”

“La meva experiència és que vagi on vagi sempre em trobo amb el mateix ambient de família. Fas amics de tots tipus però en els fons ben semblats (el simpàtic, l'estudiós, el bonàs...). Perquè aneu coneixent els meus amics eslovacs us faig arribar una foto que ens varem fer a Roma aquesta Setmana Santa passada durant el congrés UNIV”.

“Així que l'aventura de viatjar per seguir Déu és fenomenal estiguis on estiguis. Aquí a Eslovàquia es diu que *všade dobre, doma najlepšie* (a tot arreu s'està bé, però a casa s'està millor). I això és la meva vida a

l'Opus Dei, estar sempre a casa
encara que a poc a poc vagi donant la
volta al món”.

---

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca/article/la-volta-al-mon-
en-una-vida/](https://opusdei.org/ca/article/la-volta-al-mon-en-una-vida/) (20/04/2025)